

Akademie Múzických umění v Praze

Hudební fakulta

Magisterský studijní program

Hra na klavír

Magisterská práce

Petr Bazala

Život a dílo

Miroslav Míč

Vedoucí práce: Doc. František Malý

Oponent práce: Martin Kasík Ph.D.

Datum obhajoby: 6. 9. 2016

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha 2016

Academy of performing arts in Prague

Music Faculty

Master study programme

Piano playing

Master thesis

Petr Bazala

Life and work

Miroslav Míč

Thesis advisor: Doc. František Malý

Examiner: Martin Kasík Ph.D.

Date of thesis defense: 6th september 2016

Academic title granted: MgA.

Prague 2016

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně
s využitím uvedených pramenů a literatury.

Praha, dne 30. 6. 2016

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Petr Bazala život a dílo

Tato práce nás seznamuje s úspěšným skladatelem a člověkem. V první části se píše o jeho životě - mládí, studiích, zálibách, hudebních úspěších, o práci s dětmi. Druhá část je věnovaná jeho dílu, kompletní seznam tvorba s ukázkami a rozborů vybraných skladeb, stejně tak jako nahrávky na přiloženém CD.

Klíčová slova: Dílo, tvorba, inspirační prostředky

This thesis introduce us with a successful composer and personality. First part is about his life – youth, studies, interests, musical success, teaching the children. Second part is dedicate to his work, full list of compositions with illustrations and analyses of choosen pieces, as well as a CD recordings include.

Key words: Work, composing, inspiration moments

Obsah

Úvod k magisterské práci	str. 1
Život	
Seznámení se s osobností	str. 2
Dětství a studia	str. 3
Koníčky	str. 4
WCOPA, Mistrovství světa v interpretačním umění	str. 9
Pedagogická činnost	str. 11
Richard Sobotka, Petr Bazala: Život na oblaku	str. 17
Dílo	
Inspirační zdroje	str. 24
Seznam díla	str. 25
Život můj	str. 28
Koncert pro klavír a vysavač	str. 30
Romantické trio	str. 32
Májová romance pro klavír a orchestr	str. 33
Beskydský tanec pro čtyřruční klavír	str. 34
Vyletěla holubička	str. 35
Skladby pro klavír I, II, III,	str. 36
Koncert pro klavír a orchestr	str. 41
Závěr	str. 43

Úvod k magisterské práci

S Petrem Bazalou jsem se seznámil před dvěma lety. Bylo to v době, kdy jsme se stali kolegové na základní umělecké škole Alfréda Radoka ve Valašském Meziříčí. Od začátku mi bylo jasné, že je to velmi citlivý a vnímavý člověk, který dokáže naplno užívat života, v němž je pro něj hudba nedílnou součástí. Brzy se z nás stali přátelé. Sdíleli jsme radost z hudby, hráli si navzájem skladby a řešili také situace spojené s výukou dětí. Obdivoval jsem ho, že přes svůj nelehký život dokázal být vždy plný energie a nadšení. Postupně jsem měl možnost se seznámat s jeho tvůrčím dílem - skladbami, které psal pro děti - a našel jsem v nich kromě pestrých hudebních nápadů a hodnotného umělecko-klavírního zpracování také velkou hloubku. Podobně jako řada dalších lidí. V různých částech republiky jsem často Petrovy skladby slyšel hrát a zároveň jsem viděl, že jsou vydávány nakladatelstvím ve stále nových publikacích. Když jsem později zvažoval, čemu bych se chtěl věnovat kromě své interpretační práce, zaujala mě myšlenka zpracovat téma Petra Bazaly a jeho díla ve svých vysokoškolských pracích a zároveň s jistým obdivem přispět k širšímu povědomí o jeho skladbách v podobě spoluúčasti na natočení jeho kompletního díla. Bude to jistě běh na dlouhou trať. Tato práce by měla být tím správným startem, měla by čtenáři přinést seznámení s tímto výjimečným člověkem a jeho hudbou a připravit půdu pro budoucí pokračování.

Srdečně přeji Petrovi vytrvalou radost z hudby, pevné zdraví a mnoho inspirace pro vznik dalších krásných skladeb.

Miroslav Míč

Život

Seznámení se s osobností

Petr Bazala pochází z Nového Jičína. Základní školu navštěvoval v Opavě, ke které má dodnes vřelý vztah pro uměleckého ducha, který v ní podle jeho slov panuje. V této době se začal učit hrát na akordeon a později také na klavír. K těmto dvěma nástrojům přibírá na Konzervatoři Jana Deyla v Praze ještě studium hry na violoncello. Dnes působí na základní umělecké škole Alfréda Radoka ve Valašském Meziříčí jako učitel hry na akordeon a klavír, korepetuje v tanečním oboru. Aktivně koncertuje a také nahrává pro rozhlas a televizi. Přednáší o improvizaci na různých školách a seminářích. Hrál hlavní roli v dokumentárním filmu Hamsa, který získal ocenění film roku 1999 a je také jednou z hlavních postav v knize Život na oblaku autora Richarda Sobotky. V roce 2010 natáčel v Paříži v rámci projektu Cest la vie. Účastní se soutěží, jako porotce i jako interpret. V roce 2012 se zúčastnil talentové soutěže Mistrovství světa v interpretačním umění v Los Angeles, která je považována za světovou olympiádu talentů. Petr Bazala se umístil 3x na prvním místě v kategorii dospělých, obor hudba a získal titul mistra světa v interpretačním umění. Jako vítěz se účastnil natáčení televizních Show finále, která se vysílala do celého světa. Četných úspěchů dosahují také jeho žáci, kteří získávají nejrůznější ocenění v soutěžích doma i v zahraničí. Přes bohaté umělecké vytížení se Petr také rád věnuje svým zajímavým koníčkům. Sem patří hlavně jeho záliba v čajích, čajových obřadech a čajovém umění. Zabývá se jimi od svých 17 let. Dnes má doma asi 100 druhů čajů, některé z nich pocházejí od nás, jiné si dovezl ze svých cest. Pořádá přednášky o čaji, jejichž součástí bývají také čajové obřady, na kterých vaří čaj v tradičních čínských kimonech. Dalším koníčkem pro Petra je cestování a ne náhodou ho nejvíce nadchla Čína. Z evropských měst potom Paříž. V Čechách má také rád několik inspirativních míst. Jedním z nich je určitě Praha, nabízející mnoho uměleckých příležitostí. Rád navštěvuje lázeňská města a potrpí si na hotelových zařízeních, sám jich navštívil stovky a rád objevuje nové. Dalším jeho koníčkem je fotografování. Nejraději fotí netradiční krajinné nebo archeologické kompozice, exotické ovoce, čajová zátiší, neobvyklé barvy a úkazy na obloze. Pořádal také výstavu svých snímků. S fotografiemi souvisí i jeho obdiv k výtvarnému umění. Své fotografie často upravuje tak, aby vypadaly jako malby. Sbírá tradiční čínská kimona a doma má i indiánské kostýmy. Píše básně. Jeho hlavní doménou je však hudba. Kromě interpretace skladeb světových autorů miluje také improvizaci a kompozici. Postupně do své oblasti zájmu zařadil také jazz. Je proto vyhledávaným hráčem pro chvíle pohody a přátelská setkání. Improvizuje v kavárnách a restauračních zařízeních, bývá zván na rauty a svatby. Pro své žáky a přátele píše a tvoří hudbu. Jeho kompoziční styl je romantický, plný pestrých harmonií a melodiky. Také má rád světové romantické autory, jakými byli na prvním místě Sergej Rachmaninov a především jeho 3. klavírní koncert, Fryderyk Chopin a 1. balada g moll, Maurice Ravel. Z českých skladatelů Klement Slavický. A z klasiků Wolfgang Amadeus Mozart. Od nich všech čerpá inspiraci pro svou tvorbu. Jeho skladby byly vydány v několika sešitech nakladatelstvím LYNX.

Dětství a studia

Petr Bazala se narodil 8. 9. 1976 v Novém Jičíně. Již v útlém věku u něj bylo znát hudební citění, sám se dokázal naučit několik skladeb na zobcovou flétnu, která byla jeho prvním nástrojem a zavedla jej k prvnímu studiu hry. Později ho uchvátil akordeon, který poprvé viděl u svého učitele a jakmile mu na něj poprvé zahrál, tento dojem byl tak silný, že se okamžitě i na úkor flétny pustil do studia tohoto nástroje. Se svou přirozenou zvědavostí se pouštěl do objevování tohoto nového, přitažlivého nástroje, a rozvíjel díky němu svou schopnost improvizovat a hledat nová hudební vyjádření, zvukové kombinace a melodie. Hudba se zároveň stala pro Petra velkým útočištěm, procházel v této době složitým vývojem, kdy jednak bojoval a vyrovnával se svou vrozenou oční vadou, a kdy hledal svou vlastní identitu mezi vrstevníky a spolužáky, kteří bohužel měli tendenci se snižovat k podlým výhrůžkám i projevům násilí. Takto ostře zkušované dítě se ještě mnohem více ponoří do svého světa a nalezne v hudbě útočiště a lásku na celý život. Své úsilí začal Petr směřovat ke studiím na konzervatoři Jana Deyla v Praze. K akordeonu si proto přibral další nástroj klavír, o němž věděl, že bude součástí studií. Již na přijímacích zkouškách hrál kromě nacvičených skladeb skladatelů také své vlastní skladby, které se přisedícím profesorům líbily. Po úspěšně složených zkouškách se dostává ke svému poslednímu nástroji, kterým původně měla být kytara jak si Petr přál, ale stalo se jím violoncello. Přes složitější období v úvodu studia byl Petr později velmi rád, že mu violoncello zůstalo po boku akordeonu a klavíru. Během prvního roku studia Petr prošel náročnou a vleklou nemocí. Bylo potřeba najít v sobě velkou vnitřní sílu a zabojovat o svůj návrat ke studiím a k muzice. Tento moment byl velmi důležitým odrazovým můstkem pro uvědomění si sebe sama a svého daru, který je nutné rozvíjet s úsilím a velkým přesvědčením. S novým entuziasmem se vrhl do práce a začal se s velkým úsilím systematicky rozvíjet ve všech svých třech nástrojích. Zároveň také nové možnosti vystupování ho podněcovaly k aktivitě a touze se zdokonalovat a posouvat své hranice dál. Dodnes velmi rád vzpomíná na zájezd do německého Bielefeldu, kde měl možnost koncertovat a cítit se jako výkonný umělec zahrnutý pohostinností a zájmem místních lidí. Dalším zážitkem pro něj bylo natáčení v rozhlase a unikátním projektem se stal dokumentární film Hamsa, který získal ocenění film roku 1999 a ve kterém Petr hrál jednu z hlavních rolí. Film mapuje každodenní život a chod na konzervatoři Jana Deyla, představuje nám osudy několika studentů a zachycuje jejich příběhy, sny a touhy, jakým způsobem vnímají hudbu a možnosti uplatnění se v ní. Společně s pěveckým sborem zažil řadu nezapomenutelných pěveckých vystoupení, jedno dokonce i samotné anglické královně! Fakt, že měl Petr možnost studovat současně hned tři nástroje, mu umožnil se v průběhu studií setkat s velkou řadou uměleckých osobností, které ho postupně ovlivňovaly a spoluutvářely. Jeho pohled na hudbu a na kvalitu práce měl v tomto větším počtu různých pedagogických přístupů možnost se jedinečně rozvinout, aby se později s těmito zkušenostmi mohl stát kvalitním umělcem, dobrým učitelem svých budoucích žáků

a zároveň skladatelem, který díky svému emočně pestrobarevnému vnímání světa bude do své hudby vkládat vždy cosi jedinečného a obsahově blízkého pro každého posluchače.

V Petrových skladbách a vůbec kompozičním přístupu najdeme velmi často humor, velmi důležitý prvek, který je pro Petra nedílnou a nezbytnou součástí života. Velmi jsem ho proto vždy obdivoval, svou veselou povahou a schopností užívat si naplno života, byl pro mě svědectvím, že i handicapovaný a těžce zkoušený člověk může prožívat velkou radost. Rád vytváří různé hudební žerty. Má vysoce vyvinutou schopnost reprodukce a rychle do sebe nasává různé hudební žánry. Během studií si vypracoval schopnost absolutního sluchu. Takže v době, kdy se seznamoval s hudbou světových skladatelů, se velmi rozvíjela jeho schopnost improvizace, nedělalo mu problém postupně zahrát ve stylu těchto autorů a vytvářet hudební skladby ve kterých napodoboval jejich originální rukopis. Vzpomíná na hodiny improvizace během studií, ze kterých se stala v podstatě příjemná setkání, kdy dlouhé desítky minut improvizoval a potom naslouchal improvizacím své pedagožky. Postupně do své oblasti zájmu zařadil také jazzovou hudbu. Líbilo se mu vytvářet nové souzvuky akordů a objevovat bohatou rytmiku a množství vzletných melodií v tomto jedinečném žánru. Velkým přínosem v této oblasti byl pro něj opět poslech kvalitní hry jazzových muzikantů.

Koníčky

Čaj:

神 农 SHEN-NONG, patron bylinkářství a zemědělství, zakladatel čaje, uvařil pod širým nebem vodu, do které mu spadlo několik lístků čaje. Tak vznikl lahodný nápoj. Ještě existuje druhá legenda, která říká, že při svých pokusech s bylinkami ochutnával některé z rostlin, aby zjistil jejich účinky. Jeho troufalost skončila otravou a čaj mu posloužil jako protijed. Do Evropy se první čaj dostal v roce 1610 na holandských lodích z Jávy, kam byl dovezen z Číny. Holanďané přišli na Javu 1596 a založili tam překladiště pro zboží z Orientu. Ze začátku se čaj jako nápoj objevoval pouze ve vyšších kruzích společnosti. 1610 se do Evropy také dostal poprvé čínský porcelán. Až roku 1675 se rozšířil tak, že ho bylo možno dostat i v běžných obchodech. Budovaly se čajové salónky, pro chudší obyvatele čajové kluby. Do Ruska se dostal první čaj roku 1618. V Rusku v 18. století za vlády carevny Anny Ivanovny si našel oblibu samovar. Je to kovová nádoba s ohništěm uprostřed a kohoutkem uprostřed korpusu k ředění silné čajové esence. V Anglii se pití čaje rozšířilo roku 1620. V roce 1717 otevřel první čajovnu v Anglii Thomas Twining. Královna Anna zavedla obyčej pití čaje ke snídani. 1. písemná zmínka o čaji v Čechách pochází z roku 1848. Ale až na konci 19. století se stal nápojem v běžné domácnosti.

Tak to jsem se od Petra dozvěděl, když mi vyprávěl o čaji. Pro něj jsou čaje a vše s nimi spojené

velkým dobrodružstvím. Již v době studií je začal objevovat a zkoumat. Staly se pro něj společníkem pro chvíle odpočinku i pro čas, který tráví se svými přáteli. Prohloubily jeho zálibu v relaxační hudbu a podnítily zájem o čínskou kulturu a jazyk. Pro své spolužáky a pány profesory na škole zřídil a provozoval čajovnu. Rozšířil svou sbírku čajových konviček a hrnečků a postupně začal sbírat čaje různých druhů. Sypané, exotické, více nálevové, plechovkové, darjeeliny. Pořádá přednášky o čaji a historii, vaří je lidem na těchto akcích a rád se s nimi dělí o mystickou moc čaje a atmosféru s tím spojenou.

Cestování:

Ze zemí, které Petr navštívil, ho nejvíce nadchla Čína. Má rád skleněné mrakodrapy, kterých je v Pekingu mnoho. Líbí se mu čínská kultura a architektura. Velmi ho zaujaly chrámy, staré klasické památky jako je Velká čínská zeď nebo Zakázané město. Nesmíme opomenout ani moderní architekturu. Čína mu učarovala natolik, že se dokonce začal učit čínsky a doma pravidelně trénuje psaní čínských znaků. Přečetl již i knihu v originálním jazyce. Miluje čínskou relaxační hudbu. Spolu s kamarádem si nechal objednat čínské housle er-hu a učí se na ně hrát. Kromě tohoto nástroje ho okouzly také čínské flétny. Z evropských měst se mu do srdce nejvíce vryla Paříž. Od roku 2005 tam byl již čtyřikrát a ani při jedné návštěvě nevynechal návštěvu Eiffelovy věže. Na Paříži se mu líbí její romantičnost, přítomnost množství muzikantů a malířů a také různé tvary výškových budov. Do budoucna by se rád podíval do zemí, jakými jsou Finsko, Itálie, Rusko, Indie, Japonsko a oblast švýcarských Alp.

Básně:

V dobách, kdy Petr strávil velmi mnoho času v nemocnicích při zákrocích, které byly v jeho případě nutné a dosti složité, našel zálibu a útočiště v básních. Nemocniční prostředí ho prvně inspirovalo v básni FESS.

FESS

/Endoskopická mikrochirurgie/

Obávám se, že mám zánět
dutinový maxilární
v čekárně jsem dostal námět
nemoc je to populární

Sliznice se nafoukla
jako pyšná princezna
flixonasa pomohla

Polypy mi vyplnily
sklípky čichové
to si ale dovolili
velcí lumpové

pokorně pak odpuchla
Ležel jsem tak na matraci

cític zkrlesně
podmínky tak k operaci
Pokud punkce nepomůže
endoskopy se radují
v narkóze jde všechno lépe
polypy mi vytahují

Zacpali ji tamponádou
aby krve neteklo
šel bych radši proménádou
všechno se to povedlo

Lázně mají za úkol
zacelit rány
možnost zapůjčení kol
jsou to ale dary

mladý doktor v ordinaci
zaujal mě velice
neprokázal perforaci
našel mi však obturaci

skvěle splněné

Endoskopem pustili se
do velkého díla
po zákroku zůstala mi
převeliká díra

Dutiny se uzdravují
to k lékařství patří
infuse mi pomáhají
jak se mi teď daří?

Na ušním mě vyšetřili
provedli mi RTG
řekli, že se rány hojí
zapomněli EKG

Tento doktor velmi vlídný
děti se ho nebojí
jeho postoj se mi líbí
nikdo se tu nedává

Další na sebe nenechaly dlouho čekat, vznikaly následně v ozdravných pobytech v lázních.

LÁZEŇSKÁ

Pojišťovna polevila
že mi lázně povolila
třicet tisíc zaplatila
dotazník mi přibalila

„Jeseníky“ to je místo
nejlepší pro lázně
inspirace je tu často
k napsání své básně

hotely se lidmi hemží
tlak první den se všem měří
dostali jsme procedury
spadlo nám to všechno shůry

v bazénu nám tóny ladí
vlny hrají píseň
holky se tu skvěle balí

lázně se mi ozvaly
na červen mě pozvaly
diagnózu převzali
procedury napsaly

možnost se nám nabízí
devět druhů jídla
vybrat co se zalíbí
všechno nám tu chutná

potřebuji relaxovat
jak se v lázních sluší
politiku nesledovat
bolí z toho uši

je to velká báseň
v bazénu nás měli rádi

padesátku od nás shráblí
na klavír jsme si zahráli
na kopci malinký bazén
dejte si pozor na ekzém
deseti stupňová voda
do nohou nádherně bodá

musíme však doufati
abychom se koupali
že nám sestry dodají
dvě stě litrů koupelí

sto korun nám zase vzali

návštěvníci mají možnost
v kině si dát kofolu
to je ale nezdvořilost
„používání mobilů“

masáže nám prospívají
jako jiné procedury
maséři nás spíše hladí
nevím kolik páry mají

za kopcemi slunce svítí
nikde ani človíčka
jak tu každý krásně vidí
vykvétá tu kytička

Je pozoruhodné, jak mohou těžké životní zkoušky nastartovat člověka k přetavení tohoto údělu v něco dobrého. U Petra jsem si tohoto všiml několikrát. Procházel těžkým obdobím a ve snaze najít východisko, vždy začal něco tvořit, chtěl se pro něco více nadchnout. V tomto se mi stal opravdu velmi sympatickým a často, když se mi něco nelíbí, nechci to přijmout, protože bych to chtěl samozřejmě jinak, často si na něj vzpomenu, na jeho příklad, jak on se ztotožňoval a přijímal těžkosti. Pokorně a nezlomně.

Poslední vybranou básní, je báseň Karlova studánka.

Karlova Studánka

V Karlově Studánce
lázně se nachází
nevidím Kubánce
že se tu prochází

místo plné meditace
s vodopádem velebným
vyhořelá restaurace
s černým stropem malebným

prý tu staví nový bazén
domy mají ze dřeva
vypadají jako skanzén
vzdáti obdiv je třeba

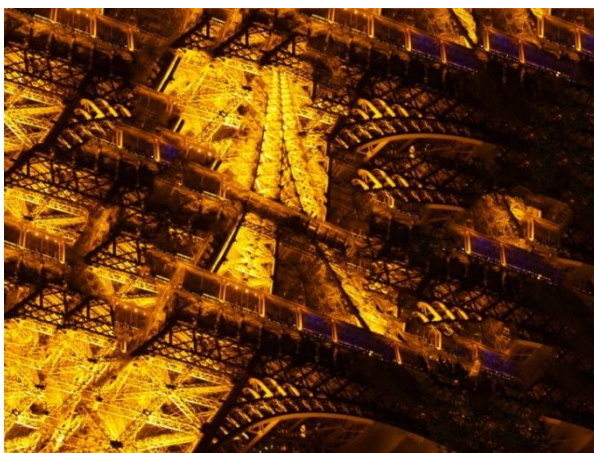
přijeli jsme do lázní
je tu fajn podnebí
auta jezdí jak blázni
to mi tu nesejí

jediná věc mi však vadí
v lázních plných lesíků
auta si tu cestu krátí
mají málo benzínu

minerální voda teče
dvacet čtyři hodin denně
výborně nám chutnala
žízeň dnes tak zahrnala

Fotografování:

Jako dítě si hrál ve fotografické komoře, což ho velmi bavilo. Následovalo tedy přirozeně pořízení klasického fotoaparátu na filmy. Postupně přišly digitální přístroje a zrcadlovky. Petr fotil makrosnímky, scenérie přírody, památky z cest, hlavně z Číny. A brzy uspořádal také výstavu, která se lidem velmi líbila, a to ho samozřejmě motivovalo. Dnes má okolo 50 tisíc snímků! Rád využívá současných možností, které dokáží fotku dokreslit, a neváhá věnovat čas tomu, aby dotáhl svou představu k dokonalosti. Velkou důležitostí pro něj zaujímá přítomnost příběhu v dané fotografii, její smysl a osobitá charakteristika. Také unikátní barvy a práce se světlem jsou tématy, kterým Petr věnuje svou pozornost. Svůj obdiv k výtvarnému umění projevil ve fotografiích, které jsou převzorkovány do maleb. Vznikají tak unikátní kompozice a snímky, které promlouvají. Fakt, že Petr je ve svém obrazovém vnímání světa limitován se projevuje v obdivu a touze pořizovat kvalitní snímky, které mu tento handicap vyrovnávají a ve kterých se s ním úspěšně ztotožňuje.

WCOPA

Mistrovství světa v interpretačním umění (World championship of performing arts) pořádané každý rok v Los Angeles, USA je ve své podstatě olympiádou národů. Každá země vybere ve svém národním kole své zástupce, kteří posléze přímo v Hollywoodu zažijí atmosféru tříkolové soutěže, ve které mají možnost získat medaile ve svých věkových kategoriích a zároveň se utkat o možnost postoupit do velkého finále, které je živě přenášeno do mnoha zemí světa a jehož vítězům připadne titul mistra světa. Soutěží se v kategoriích tanec, zpěv, modeling, herectví, hudební nástroje a varieté. Samotná hra na nástroj má potom ještě podkategorie vlastní tvorba, klasická, moderní a tzv. Open. V roce, kdy se připravovalo národní kolo pro WCOPA 2012, zaslal Petr svou nahrávku a čekal, jak vše dopadne. Z dvou stovek přihlášených se podařilo Petrovi dostat mezi osmičku šťastných, kteří byli vybráni, aby reprezentovali. Kromě velkého nadšení z tohoto úspěchu se však na mysl také začaly vkrádat myšlenky o financování této akce, která se jevila jako velmi nákladná. Začal tedy takový maraton, oslovování možných sponzorů, koncerty s výtěžkem na cestu. Přes několik sympatických podpor ze stran úřadů, firem a dobrovolných příspěvků na koncertech se celá akce bez úvěru neobešla. I na tom je znát, jak moc umělec touží po dosažení svého cíle a kolik je ochotný pro to riskovat. V létě mohlo i přes opětovné zdravotní obtíže a chirurgický zákrok naplno vypuknout nadšení z cesty do zámoří. Petr vybaven svým důkladně promyšleným repertoárem a sadou speciálních kostýmů, určených přímo pro soutěž vyrazí reprezentovat ČR na mistrovství světa. „*Vzpomínám, že pro tuto soutěž bylo velmi doporučováno, aby člověk působil osobitě i v celkovém dojmu a protože jsem se zúčastnil celkem tří kategorií, tak jsem měl pro každou z nich unikátní outfit. V kategorii vlastní dílo jsem hrál skladbu ve stylu Wolfganga Amadea Mozarta a ve stejném stylu byl vytvořen i kostým pro toto vystoupení. Měl jsem od mé známé takovou loutku malého Mozarta, který na sobě má fialový kostým, a podle této loutky byl vytvořen také můj dokonalý kostým, který se všem líbí, když si ho někam vezmu a je to taková velká památka i na celou tuto událost. Potom jsem hrál francouzskou píseň s názvem Poslední tanec v kategorii Open a pro tuto disciplínu jsem měl ušitý dlouhý francouzský plášť se saténovou košilí. Do třetice koncertní valčík na počtu Fryderyka Chopina a šitá košile, která ještě později sehrála svou roli...*“

Po úspěšném přeletu do Ameriky s přestupem v Londýně přišlo seznámení se s celým českým týmem, tanečnický, zpěváky a členy organizace, ubytování v luxusním hotelu a mentální přípravování se na výkon. Zvláštní atmosféru měl zahajovací průvod s vlajkami všech zúčastněných národů. Poté už nastalo první kolo a výkony postupně ve všech třech kategoriích. Pro český tým to byl výjimečný den, neboť se všem 8 účastníkům podařilo

postoupit do druhého kola. V tu chvíli již porota věděla, jaké bude udělovat sady medailí, ale účastníci tou dobou ještě nic nevěděli, naopak stáli před zásadním rozhodnutím a to jakou jednu kategorii se rozhodnou zvolit pro své příští kolo. V něm se mělo rozhodnout, kdo se dostane do velkého finále. Petr zvolil skladbu Můj Mozart a na doporučení odborníků, kteří konzultovali s účastníky jejich oblečení, se na hlavní světlo dostala právě ona zmiňovaná šitá košile, která měla Petra doprovázet po zbytek soutěže až k vytouženému úspěchu. Ve večerním vyhlášení druhých kol se totiž dověděl, že postupuje do velkého finále. To s sebou neslo velmi pečlivé nacvičování, přesně na minuty muselo vše klapat, Petr hrál svou skladbu se vším tímto zkoušením asi čtyřikrát nanečisto. Takový přímý přenos není nic jednoduchého a v hledišti 1 500 diváků! Ale vše se vyplatilo, Petr podal vynikající výkon a jako první Čech v historii této soutěže zvítězil a získal titul mistra světa v interpretačním umění! K tomu navíc za výkony v prvním kole 3 zlaté medaile ve všech třech kategoriích a 3 plakety za nejlepší výkon v jednotlivých kategoriích! Bezprostředně po tomto výjimečném úspěchu se Petrovi dostalo řady rozhovorů do televize a tisku, jak přímo v Americe, tak i po návratu domů. I díky tomuto většímu povědomí o celé akci se našlo několik dobrovolníků, kteří se k Petrovi přihlásili a byli ochotni svůj obdiv a podporu vyjádřit i finančně. Nastalo období řady mnoha koncertů a také postupné uvědomění si, jakého úspěchu se vlastně podařilo dosáhnout. Dodnes si Petr této akce velmi cení, přes řadu překážek, jakými byly tou dobou komplikovaný zdravotní stav, stížený operací pouhé tři týdny před odletem, nelehká finanční situace, neboť náklady na tuto akci se šplhaly do výšek mrakodrapů a nebylo jiné cesty, než risku v podobě úvěrů, přes tohle vše - nebo ještě lépe řečeno - nad tímhle vším se rozprostřelo ryzí umění a nesporný velký talent, to vše ozdobené unikátním vítězstvím a jedinečným oceněním.

Pedagogická činnost

Mluvíme – li o Petrově životě, nesmí chybět ani část věnovaná jeho žákům. Petr totiž přes všechny své osobní umělecké úspěchy mluví tak, že nejvíce si cení úspěchů svých žáků. To, když může předat své životní zkušenosti novým adeptům hudby a společně potom zažít radost z úspěchu a společných zážitků. Petr se výuce věnuje s opravdovým záplem. Rád přemýšlí a vybírá pro děti ty nejlepší skladby, sám pro ně i skládá a v jeho sešitech můžeme často u skladeb nalézt věnování svým žákům. Také se věnuje výuce dětí se zrakovým handicapem, pomáhá jim v problematice zvládnutí obtížných úkolů, které se s tímto omezením pojí. Navštěvuje různé kurzy a semináře, metodická centra na JAMU v Brně pod vedením Prof. Aleny Vlasákové, klavírní soboty na Konzervatoři Brno s přednáškami zajímavých osobností, klavírní a akordeonové soboty na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, akordeonové semináře v Praze na státní konzervatoři, klavírní ateliéry v Karviné a mnoho dalších. Pořádá přednášky o svých skladbách, které vyšly prozatím ve třech sešitech. Takto se mohl podělit o problematiku interpretace svých skladeb s učiteli a žáky v mnoha městech, např. Český Krumlov, Karviná, Brno, Opava.

Žáci a významné soutěže a koncerty:

Vojtěch Polášek /nevidomý žák/ klavír

Celostátní toutěž Bílé hole 2006: 1. cena

Prague Junior /Celostátní soutěž: Čestné uznání a cena Carl Czerny 2006, Čestné uznání 1. stupně 2007.

Nejméně 5 koncertů v Brně na JAMU, dále koncerty v Praze, Ostravě, Kroměříži, Čadci a blízkém okolí.

Je také jednou z hlavních postav v knize Život na oblaku /Autor Richard Sobotka/.

Za dobu svého studia nejméně 40 vystoupení.

Štěpán Camfrla - akordeon

2005 1. cena v Krajské soutěži

2008 Absolutní vítěz Okresního kola soutěže

2008 Absolutní vítěz Krajského kola soutěže

2008 3. cena v Celostátní soutěži /1. a 2. neudělena

Za dobu svého studia nejméně 40 vystoupení.

2009 přijetí na Pražskou konzervatoř.

Eliška Hasalíková akordeon

2011 1. cena v okresním kole soutěže ZUŠ

2011 1. cena v krajském kole soutěže ZUŠ

2011 2. cena v celostátním kole soutěže ZUŠ

2012 3. cena na mezinárodní soutěži Ostrava

2012 2. cena v Chorvatské Pule Okud Istra

2012 2x 1. cena v USA WCOPA LOS ANGELES

2012 2x cena za nejlepší výkon 1. místa

2012 cena za nejlepší tým Světa ČR

2013 1. cena v okresní soutěži ZUŠ absol. vítěz

2013 1. cena v krajské soutěži ZUŠ absol. vítěz

2013 1. cena v celostátní soutěži ZUŠ

Zvláštní cena za skladbu P. Bazaly La Paris

Zvláštní cena za skladbu P. Pizzigoni - Light and Shadow

2014 Postup do finále soutěže La Sophia

2016 1. cena v okresní soutěži ZUŠ absol. vítěz

2016 1. cena v krajské soutěži ZUŠ, 2. v absolutním pořadí

Účast na mnoha koncertech, v televizi opakovaně, v prestižních koncertních sálech.

Kateřina Kruťová

2011 okresní kolo soutěže klavír 1. cena s postupem

2011 krajské kolo soutěže klavír Kroměříž 3. cena

Cena za interpretaci skladby P. Bazaly Toccata

Adam Sýkora

2015 čestné uznání na klavírní soutěži Karlovarská růžička

2016 Karlovarská růžička 3. cena

Sofie Trusinová

2014 Broumovská klávesa – Mezinárodní klavírní soutěž //ČU studentské poroty/

2016 Pro Bohemia Ostrava mezinárodní soutěž Čestné uznání

2016 Karlovarská růžička 3. cena

Viktor Kutěj

2015 Postup do finále soutěže Moravia Talent

Jaroslav Brhel

2014 1. cena okresní kolo soutěže klavír ZUŠ

2014 1. cena krajské kolo soutěže klavír ZUŠ

2015 3. cena na soutěži Mozart opět v Olomouci

Jaroslav Brhel a Viktor Kutěj se opakovaně účastnili klavírního nesoutěžního festivalu v Opavě. Zde také provedli skladbu Petra Bazaly „Koncert pro klavír a vysavač.“

Vojtěch Polášek

Nevidomý žák. Patřil k vůbec prvním žákům, se kterými Petr prožil naplno radost z učitelské práce, neboť Vojta byl velmi šikovný, s výjimečným citem pro hudbu Fryderyka Chopina a pro improvizaci – prvek, který je pro nevidomé žáky takový přirozený a ve kterém Vojta skutečně vynikal. Součástí jeho absolventského výkonu na ZUŠ byla také improvizovaná skladba. Společně se účastnili kurzů a seminářů Prof. Aleny Vlasákové na brněnské JAMU. Na soutěžích získal cenu Carla Czerného a dvakrát čestné uznání v celostátní Prague Junior. 1. cenu na soutěži Bílé hole.

Štěpán Camfrla

přestoupil k Petrovi na akordeon ve 3. ročníku, šikovný samorost, postupně se propracoval v soutěžích ZUŠ, nejprve získal 1. cenu v krajském kole soutěže a při příští účasti se dostal až do celostátního kola, když v předchozích kolech získal vždy nejvyšší ocenění v absolutním pořadí. V ústředním kole získal 3. cenu, přičemž dvě ceny před ním nebyly uděleny. Stal se

tedy nejúspěšnějším akordeonistou ve své kategorii. Odehrál řady koncertů, nastudoval podobně jako ostatní žáci Petrovy skladby, které veřejně provedl. Byl přijat ke studiu na pražské konzervatoři a současně ještě studoval knihovnictví na vysoké škole!

Eliška Hasalíková

V osmi letech začala pro Elišku i Petra tato výjimečná spolupráce. Eliška coby nesmírně talentované a bystré dítě začala hrát na akordeon a již rok a půl poté byla v celostátním kole soutěže ZUŠ! Se dvěma prvními cenami z předchozích kol byla ještě jako devítiletá oceněna 2. cenou v celostátním kole, mezi 16 dalšími dětmi. A to byl slibný začátek. Rok na to se účastnila své první mezinárodní soutěže v Ostravě, v konkurenci 22 akordeonistů získala 3. cenu. A ihned se jelo dál, následovala chorvatská Pula za čtyři dny po Ostravě, kde získala 2. cenu v konkurenci 23 soutěžících a vrcholem se potom stala společná cesta do Ameriky, na Mistrovství světa v interpretačním umění v Los Angeles. Dvě zlaté medaile ve dvou svých kategoriích a dvě absolutní pořadí. K tomu ještě týmová účast na ocenění České republiky za nejlepší reprezentaci – nejúspěšnější národ, co do počtu medailí. Eliška poté ještě získala další ocenění v soutěžích ZUŠ, a to ve velkém stylu. Prvenství s absolutním pořadím v okresním a krajském kole, 1. cenu v ústředním kole a zvláštní ceny za provedení skladeb Petra Bazaly La Paris a Paula Pizzigoniho Light and Shadow. V roce 2014 postoupila do finále soutěže La Sophia a v letošním roce získala opět první ceny v okresním a krajském kole soutěže ZUŠ. Eliška je koncertně činná, několikrát vystoupila na kulturních akcích, které pořádá Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých, vystoupila při slavnostním předávání cen města a na mnoha dalších.

Kateřina Kruťová

Nastoupila ke studiu hry na klavír v sedmi letech. Tato šikovná a vtipná dívka soutěžila ve třetí kategorii na soutěži ZUŠ v okresním kole s první cenou a postupem do kraje. V krajském kole poté získala 3. cenu a ocenění za provedení skladby Petra Bazaly Toccata.

Robin Kandráč

Jeden z nejtalentovanějších žáků v oblasti jazzové improvizace, nastoupil ke studiu hry na klavír v pozdějším věku, neúčastnil se tolik soutěží, ale jeho sluch, schopnost reprodukce a cit pro jazz z něho dělaly velmi disponovaného žáka. Rychle se dostal do klasické klavírní techniky, hrál současně na další hudební nástroj, trubku, ve které dosahoval výborných

výsledků, např. 2. cena v celostátní soutěži ZUŠ, či 3. cena na mezinárodní soutěži Žestě Brno. Pro Petra byl velkým přínosem i pro osobní růst vlastní improvizace, společně si přehrávali skladby, pořizovali nahrávky a díky tomu měli vzácnou možnost vzájemného obohacení. Dnes studuje Robin hru na trubku a obligátní klavír na konzervatoři v Kroměříži.

Adam Sýkora

Byl přijat v pěti letech ke studiu ZUŠ. Vyvíjel se postupně, potřeboval si projít určitou schopností koncentrace a odolání vůči nervozitě. Přesto se vždy publiku velmi líbil pro svou muzikalitu. V okresní soutěži ZUŠ získal nejprve 3. cenu, V první celostátní zkušenosti se soutěží Karlovarská růžička se poprvé pro Adama zablýsklo čestného uznání a tento moment ho povzbudil v další práci. Na další Karlovarské růžičce získal o rok později již 3. cenu. Nyní se připravuje na soutěž v Itálii, hraje koncerty nejen v klasických sálech, ale např. i v kavárnách.

Sofie Trusinová

Ve třetím ročníku se účastnila soutěže ZUŠ, v okresním kole získala 2. cenu. V mezinárodní soutěži Klávesa v Mikulově získala ocenění studentské poroty. Poté se vydali do Karlových Varů na Růžičku a do Ostravy na soutěž Pro Bohemia. Pár dní před akcí v Ostravě se jí podařilo uspět v recitační soutěži a to jí povzbudilo a vlilo optimismus do žil. Na klavír se jí podařilo zahrát s touto příjemnou energií a získala v nabitě konkurenci ocenění poroty. To se promítlo i ve výkonu ve Varech, kde získala 3. cenu. Nyní jsou plánu soutěž v Itálii a Prague Junior.

Viktor Kutěj

Hodný chlapec, který má výbornou paměť. Po roce studia hry na klavír již soutěžil s poměrně náročným osmiminutovým program a v okresním kole soutěže ZUŠ získal 2. cenu. V soutěži Moravia Talent postoupil mezi nejlepší 3 účastníky do finále. Stal se také ústřední postavou pro dílo Petra Bazaly Koncert pro klavír a vysavač, kde se ujal partu vysavače a s bravurou se tohoto úkolu zhostil. Společně s klavíristou a spolužákem Jaroslavem Brhlem provedli toto dílo na klavírním festivalu v Opavě.

Jaroslav Brhel

Po úvodních intenzivnějších motivačních projevech se Jarda postupně rozehrál, měl motivaci v podobě avizované soutěže, pro kterou mu navíc Petr složil i skladbu. V okresním kole v 0. kategorii získal 1. cenu. Na příští soutěži ZUŠ již získal dvě první ceny v okresním i krajském kole. V celostátní soutěži v Olomouci na soutěži Mozart získal 3. cenu. Společně s Viktorem Kutějem provedli koncert pro klavír a vysavač, kde Jarda výtečně zahrál part klavíru.

Žáci Eliška Hasalíková a Adam Sýkora navštěvovali současně po dobu svých studií hry na nástroj také pěvecký sbor. Pro úplnost jejich dosažených úspěchů příkládám ještě zprávu úspěšného sboru MIBIDIZO.

2016

- **Zlaté pásmo** v krajském kole soutěže žáků ZUŠ ve sborovém zpěvu (vyhlašovatel MŠMT ČR) v Hulíně, kategorie B1 (miniDIZO)
- **Zlaté pásmo** v krajském kole soutěže žáků ZUŠ ve sborovém zpěvu (vyhlašovatel MŠMT ČR) v Hulíně, kategorie B2 (MIBIDIZO)
- **2. místo** v regionální soutěžní přehlídce „Chrám i tvrz“ ve Vsetíně (Stonožka)
- **1. místo** v regionální soutěžní přehlídce „Chrám i tvrz“ ve Vsetíně (miniDIZO)
- **Zlaté pásmo** – Rakousko, Bad Ischl (XIII. ročník mezinárodního soutěžního festivalu)

2015

- **1. místo** v regionální soutěžní přehlídce „Chrám i tvrz“ ve Vsetíně (Stonožka)
- **2. místo** v regionální soutěžní přehlídce „Chrám i tvrz“ ve Vsetíně (miniDIZO) a dále zvláštní cena pro miniDIZO za pestrou dramaturgii
- **Zlaté pásmo** – MIBIDIZO vítěz kategorie XXV. Mezinárodního festivalu adventní a vánoční hudby s cenou Petra Ebena, Praha. Zvláštní cena za provedení skladby Pekka Kostianena “Jaakobin Pojat”. Laureát festivalu.

2014

- **Zlatá medaile**(kategorie B3) na festivalu Svátky písní Olomouc
- **Excellent výkon sboru** – nejlepší umístění mezi dětskými sbory, Montreux choral festival Švýcarsko (mezinárodní soutěžní festival)

Richard Sobotka, Petr Bazala – Život na oblaku

Jelikož je kniha Život na oblaku jedinou knižní zmínkou o Petru Bazalovi, rozhodl jsem se zde kapitulu o něm zařadit. Je to autentické vyprávění autora, který popisuje svůj život a pohled na něj. Touto částí zakončíme povídání o životě a začne druhá část – dílo.

Můj vztah k hudbě je pro mě stejně důležitý jako dýchání, bez hudby bych sotva mohl existovat.

Petr Bazala, narodil se 8. 9. 1976 v Novém Jičíně, žije a pracuje ve Valašském Meziříčí – Krásně nad Bečvou. Od narození trpí nevléčitelnou oční chorobou, zeleným zákalem – glaukomem (glacoma). Učitel hudby na klavír a akordeon, skladatel, fotograf, cestoval.

Na dohodnuté schůzce v Zašové, kam dojíždí na korepetici dětem při nácviu baletu, jsem očekával v lepším případě člověka s bílou hůlkou. Do dveří zrcadlového sálu se však nahnul štíhlý mužský. Měl upřímný stisk.

„Můžeme se posadit třeba tamhle ke stolku,“ navrhl.

Chvíli jsem byl na rozpacích, jestli jsem na správné adrese, ale rozšířené panenky očí a přece jen ne až stoprocentní pohybová jistota mne ujistily, že povedu rozhovor se správným mužem. Vysvětlil jsem mu, že mne zajímá jeho životní osud. A také, jak se vyrovnává s vrozeným očním postižením.

„Není problém,“ dostal jsem odpověď.

Dobrá. Stále jsem však měl určité pochyby, zda životní osud právě tohoto muže odpovídá heslu bezrukého Frantíka: „Chci, a proto umím!“ Výsledek nakonec předčil očekávání.

Nastartoval jsem záznamové zařízení.

Petr Bazala se klidným a pevným hlasem dal do vyprávění...

„Se mnou to nebylo jednoduché. Od narození mám vrozenou oční vadu – zelený zákal – glaukom. Jako malé dítě jsem v Olomouci podstoupil několik očních operací, na to se samozřejmě nepamatuji. Další operace jsem podstoupil, když mi bylo nějakých dvacet let, to už jsem studoval šestý ročník na konzervatoři v Praze. Operace byly tehdy celkem čtyři, jedna velmi komplikovaná, oko museli znovu otevřít. Celkově se však stav s viděním nezlepšil, jen se stabilizoval. Vidím sice barevně, ale hodně rozmazaně. Problém je v tom, že nepoznám ani své rodiče, když je potkám třeba na ulici, sami se musí ke mně hlásit. Takže barvy vidím normálně. Spíše nerozeznávám rozdíly, detaily. Prostě nevidím dobře.“

Oční vadu u vás určitě lékaři zjistili poměrně brzy. Jak vaše poškození nesli rodiče?

„Mám dva bratry, oba jsou naprosto zdraví. Já jsem nejmladší. Pro rodiče bylo moje postižení určitě velmi těžké. Každý rodič má s něčím podobným problémem. Moji rodiče – jak bych to řekl – jsou doslova ze zlata. Opravdu vynikající. Velice mi pomohli. Především v tom, že mne naučili samostatnosti. I vařit mne naučili. Takže jsem byl výhodě, protože spousta nevidomých lidí si ani chleba ukrojit neumí. Opravdu vděčím rodičům za mnoho.“

Skutečně dokážete vařit?

„Ano, uvařím si, určitě bych nevyhladověl. Rád připravuji indická jídla, spíš orientální, tohle vaření mne opravdu baví. Jenže mnohem líp – řekl bych, že přímo výtečně – vaří a peče má přítelkyně. Je na mě moc hodná a nesmírně si jí vážím.“

Hudební umění nepřišlo samo od sebe, musel jste se k němu nějak dopracovat.

„V sedmi letech jsem nastoupil do speciální internátní školy pro zrakově postižené v Opavě. Tam jsem byl od první do osmé třídy. Měli jsme k dispozici pomůcky vhodné pro zrakově postižené. Například různé reliéfy, zvětšené mapy, vyučovalo se slepecké písmo. Výuka na této speciální základní škole pro zrakově postižené byla určitě jednodušší než učení pro zdravé děti na normální škole. Ale právě tam jsem dostal solidní základ. Až po mém odchodu se výuka víc rozvinula, třídy byly vybaveny počítači i s televizní lupou, což za mého pobytu nebylo, my jsme měli jen obyčejné velké lupy optické.“

Základní škola v Opavě byla pro mě mimo jiné zajímavá i tím, že jsem se začal učit hře na akordeon. V páté třídě pokaždé jen krátce, od šesté třídy normální výuka. V osmé třídě jsem si přibral klavír. Po těch dvou a půl letech jsem úspěšně zvládl přijímací zkoušky na pražskou konzervatoř pro zrakově postižené na Maltézském náměstí a začal jsem studovat. Na jiných konzervatořích pro zdravé lidi bych asi studovat nemohl, mají vysoké tempo výuky, podmínky jsou určitě těžší, prostě bych nestíhal výuku.

Na konzervatoři jsem jako první obor studoval akordeon, druhý obor violoncello. A povinný klavír. Protože mě klavír velmi bavil, složil jsem z něj maturitní zkoušku, abych hře na klavír mohl vyučovat na školách.“

Takže vás hudba přímo osudově oslovila.

„Hudba mne opravdu doslova okouzila. I díky skvělým kantorům na konzervatoři. Jejich přístup byl opravdu výborný, naprosto výjimečný. Takže studium na konzervatoři bylo pro mne velmi přínosné a také velmi příjemné. Získal jsem tam hluboký vztah k muzice. Hudba je pro mě stejně důležitá jako dýchání, bez hudby bych sotva mohl existovat.“

Během let strávených na konzervatoři byla pro mne přínosná i skutečnost, že jsem bydlel na pokoji s nevidomými lidmi. Což mi umožnilo pochopit do hloubky jejich život, jak tito lidé fungují, jak přemýšlí. Protože to myšlení nevidomých lidí je opravdu trochu jiné. Mají i jiné způsoby než zdraví lidé.

Teprve v Praze na konzervatoři jsem poznal, že pro výuku zrakově postižených a nevidomých existují velmi dobré technické možnosti, které postiženého člověka naučí, jak se orientovat, jak se učit, umožní mu přístup k informacím a podobně. Na konzervatoři jsme měli spoustu speciálních studijních pomůcek: počítače s hlasovým výstupem, noty v bodovém písmu... Naučil jsem se také chodit do slepecké knihovny v Krakovské ulici. Půjčují tam knihy slepecky tištěné, zároveň také na kazetách. Tyto velké vymoženosti mi při studiu skutečně velmi pomohly.

Protože jsem kvůli zdravotním problémům opakoval první ročník, ukončil jsem studium na konzervatoři namísto po sedmi až po osmi letech.“

Někdy v té době jste začal skládat hudbu. Vedli vás na konzervatoři také ke komponování?

„To byla moje vlastní iniciativa. I když mi za to kantoři hubovali, že si až příliš často hraji svoje, raději bych měl víc cvičit hru do vyučovací hodiny. Cvičil jsem šest až osm hodin denně. Doslova jsem dřel. Pracoval jsem opravdu maximálně, jak to šlo. Prostě jsem byl do hudby opravdu zapálený. Dnes vidím, že se mi ta snaha velmi zúročila, a když mi někdo řekne – zahrajte něco na styl Smetany, tak okamžitě hraji, nebo na Bacha, Mozarta, Rachmaninova. Ostatně – právě Rachmaninov je můj nejoblíbenější skladatel, úplně ho zbožňuji. Takže pokud jde o komponování... Kromě povinného cvičení jsem trochu začal skládat i hudbu. Ale podle svého. To znamená, že ne úplně přesně podle pravidel, i když znám hudební formy. Nejprve drobné klavírní skladby, postupně rozsáhlejší a také pro víc nástrojů. Vždycky jsem měl ke komponování sklony a to mi zůstalo podnes. Každou novou skladbu, kterou vymyslím a napíšu, musím opravdu důkladně nacvičit. Když komponuji relaxační hudbu, třeba pro varhany a sbor, orchestr s klavírem, to zabere hodně času.“

Co vás čekalo po absolvování konzervatoře?

„Vrátil jsem se do Valašského Meziříčí. Učím na základní umělecké škole žáky hře na klavír a akordeon. Také se zabývám korepeticí. Právě korepetice mě velmi baví a díky tomu, že komponuji, mě velmi oslovuje. Rád vymýšlím hudbu pro tanec a vůbec rád vymýšlím nové skladby. Takže díky tomuto oboru jsem složil spoustu zajímavých skladeb, které přepisují do

not a někdy je dávám hrát třeba i žákům. Některé z nich jsem věnoval i profesorům na akademii v Praze.“

Jakou hudbu píšete?

Nejvíce skladeb mám pro klavír. Ale také scherzo pro cimbál a klavír, mám klavírní koncert pro klavír a malý komorní orchestr, který obsahuje hoboje, flétny, první a druhé housle, violy, violoncella, kontrabasy – je to ve stylu Debussyho. Také se pokouším vymyslet čínskou píseň, která bude přímo v čínštině ve dvojhlase s doprovodem klavíru. Mám také hodně skladeb pro akordeon i violoncello. Skládám například ruský valčík pro akordeon s klavírním doprovodem. Někdy skladby upravuji, například od Sergeje Rachmaninova, kdy můj žák hraje píseň na akordeon a já ho doprovázím na klavír. Nebo upravuji písně lidové pro taneční obor, ale svým způsobem, například píseň Holka modrooká, neseďávej u potoka... udělám na styl Bedřicha Smetany, nebo Rachmaninova.“

To ovšem představuje hodiny strávené u hudebního nástroje a nad notovým partem.

„Na klavír hraji denně hodiny a hodiny, takže se neustále udržuji ve formě. Druhá věc je notový záznam. I když normální záznam v černotisku přečtu s obtížemi, velmi složitý notopis v Braillově písmu číst neumím, jsem s ním pouze seznámen. Takže u notového záznamu v černotisku se přiblížím očima úplně k notám. Všechny skladby se naučím nazpaměť. Pak je hraji z hlavy. Vůbec nehraji z listu. Jenom lehké věci, ty ještě z listu nějak zahraji, ale jinak si to všechno dávám okamžitě do paměti. Je to výborné, protože si těmi notami neustále trénuji paměť, pomáhá to i při výuce jazyků. Podařilo se mi získat počítačovou televizní lupu, což mi velmi usnadnilo práci. Na klávesnici počítače píšu všemi deseti. Většinou už to mám automatizované, ale například vrchní řady jako č, š a podobně, tak to opravdu radši občas používám zrak, jinak se snažím znát všechny klávesy po hmatu. Počítač má hlasový výstup, dokáže číst knihy, třeba v angličtině, němčině italštině a v mnoha dalších jazycích.“

Když usednete ke klavíru a než zahrajete skladbu, musíte se na klaviatuře nějak zorientovat?

„Zrakově postižený nebo slepý pianista se musí ten rozsah prostě naučit. Zvláště když jsou v partu skoky v levé nebo v pravé ruce. Vysloveně se musí naučit ty vzdálenosti odměřovat, což je velká dřina. Ale pokud toto zvládá, pak zahraje opravdu hodně. Prostě se nemusí spoléhat na zrak. Je to opravdu velmi náročné. Když usedne ke klavíru, tak si musí nejprve najít c1, podle toho se orientuje. Trvá několik let, než si právě tohle do mysli zakóduje. Pak ovšem hraje jako koncertní mistr z paměti a se zavřenými očima, protože má celý part vepsán v hlavě a v ruce.“

Prý se také učíte čínsky.

„Ano, jeden můj kamarád mne učí čínštinu. Čínský jazyk je libozvučný, má krásný zvuk. Ale pokud jde o čínské znaky, musím je hodně zvětšit, abych je přečetl. Čínské noviny bych musel číst pod lupou. Kromě čínštiny se trochu učím anglicky.“

Jak vlastně cestujete do Zašové?

„Vcelku bez potíží, orientuji se. Nablízko ještě trochu vidím, takže na autobus dojdu. Ale stává se mi, že například leží v cestě nějaká deska nebo kláda, kámen, zakopnu a někdy upadnu. Některé věci opravdu nevidím, třeba narazím do zrcadla, přehlédnu tmavé dveře.“

Vydal byste se sám vlakem třeba do Ostravy?

„I do Prahy. Bez problémů. Před dvěma lety jsem sám s jednou cestovní kanceláří navštívil Čínu. Je pravda, občas je to risk. Když jsem byl v Paříži, tak jsem se ztratil, naštěstí mě našli. V Číně jsem se většinou držel poblíž někoho, ale nebál jsem se jít sám do města nakupovat a projít si některé uličky. Já si říkám, že se člověk nesmí bát. Byl jsem také v Německu, v Holandsku a v Rakousku. V roce 2007 chci vyjet opět do Paříže. Miluji velká města. Podle mne začínají všechna nejkrásnější města světa na P – Praha, Paříž, Peking.“

Dobře, ale jak je vnímáte, když vidíte spíš mlhavě?

„Například když v Číně stojím před nějakým chrámem, tak ho vidím, ale nerozeznám detaily, štukaturu kolem oken, nápisy, výzdobu. Třeba v Paříži vidím Eiffelovku, ale nevidím detaily. Přesto prožívám atmosféru prostředí a jsem z výhledu nadšený.“

Určitě máte ještě další záliby.

„Rád fotografuji, to mě hodně naplňuje. Už jsem měl v městské knihovně ve Valašském Meziříčí výstavu fotografií z Číny. Je pro mne zážitek, když si mohu fotografie prohlédnout v počítači. Ve zvětšené podobě rozlišuji právě ty detaily, které běžně nevidím. Také si s nimi hraji, udělám i nějakou úpravu, rámeček nebo vsadím text. Mám několik fotoaparátů, ale fotím hlavně na digitální.“

mohu říct, e opravdu miluji umění. Takže jsem se pokusil i o verše. Během pobytu v Lázních Jeseních jsem vytvořil několik básniček z krásných Jeseníků. Jednu z nich jsem napsal na téma operace mých nosních dutin, čímž jsem velmi pobavil nejen ošetřující lékařku, ale i celé oddělení ORL.“

Co považujete za úspěch?

„Myslím, že opravdu nejsilnější jsem v hudbě. Doma si nahrávám své CD. Například v roce 2005 jsem vytvořil přibližně půlhodinový záznam, je to asi patnáct skladeb pro šest rukou na

dva klavíry: na digitální klavír Yamaha nahraji dvě ruce, pak k tomu přihraji další dvě ruce, pak pustím čtyři ruce dohromady a do toho nahraji další dvě ruce. Také jsem vytvořil asi čtyřicet minut relaxační hudby, ty přislíbil vydat v roce 2007 jeden slovenský vydavatel ze Zvolena. Za pobytu na pražské konzervatoři jsem spolu s ostatními studenty úspěšně reprezentoval školu. Hodně jsme koncertovali, třeba v Německu, v Českém rozhlase i v televizi. Také jsme hráli v orchestru a zpívali ve sborech. Kulturně jsme se opravdu hodně vyžili. Také jsem v televizi hlavní roli ve filmu Hamsa – Já jsem, což je dokumentární film o naší škole pro nevidomé a slabozraké. Vystupoval jsem také v Českém rozhlase.

V poslední době jsem dopsal již zmíněný klavírní koncert pro klavír a orchestr, schází dodělat podrobnosti, jako fráze, obloučky, takže v roce 2007 by se koncert mohl někde provést.

Ale za největší úspěch považuji úspěchy mých žáků. Učím jednoho harmonikáře, který před dvěma roky získal v krajské soutěži 1. cenu. Předloni odehrál šestnáct koncertů, takže je to opravdu velmi aktivní a velmi šikovný žák.

A je to také nevidomý Vojtěch Polášek. Toho se velmi vážím a nechtěl bych ho ztratit, mám k němu i osobnější vztah. Je vynikající žák, krásně hraje, je šikovný a příjemný. Učím ho hře na klavír. Několikrát vyhrál okresní soutěž. V roce 2006 v celostátní soutěži pro zrakově postižené Bílé hole dostal 1. cenu. A v celostátní soutěži Prague junior, kde byl jediný zrakově postižený ze všech účastníků, získal v obrovské konkurenci své kategorie čestné uznání a Cenu Carla Czerného za etudu. Složil jsem pro něho klavírní skladbu Bystřina, tu jsem poprvé veřejně uvedl v Pekingu během svého krátkého pobytu v Číně.

Úspěchy mých žáků považuji za svůj největší úspěch v oblasti mé pedagogické praxe. Avšak mým největším životním úspěchem by bylo prožít nesobecký život v souladu s duchovními principy lásky a moudrosti, dobra a pravdy... A také udržovat kvalitní přátelské vztahy.“

Je nějaká šance na zlepšení zdravotního stavu?

„Po jedné operaci jsem zažil šok, dokonce jsem se s tím dostal do televizního pořadu. Totiž viděl jsem tak ostře, že jsem ze třetího patra rozeznal v trávě každé stéblo, až mne z toho strašně rozbolela hlava. Ale pak se zase všechno vrátilo zpátky.

Ten zelený zákal, to je opravdu špatné. Já myslím, že s tím už asi nic nepůjde dělat, že už se to asi zlepšovat nebude. Řeknu to tak, že pokud člověk žije od narození se špatnými očima, tak mu to připadá jako normální. Hůř dopadla moje kamarádka, když v patnácti nebo šestnácti přišla o zrak. Pro ni to bylo, jak sama říkala, tak drsné, že se dva roky naprosto izolovala od společnosti, vůbec nic nemohla dělat.“

Vidíte svět optimisticky?

„No jak v čem, v něčem ano, v něčem ne. Jak ve kterých věcech. Snažím se své emoce a svoje prožitky dávat do hudby a do fotografií.“

Co dál?

„Chtěl bych vymyslet další krásnou hudbu. To znamená komponovat, komponovat, komponovat. Také bych rád zase někdy uspořádal další výstavu fotografií, například z Paříže. Plánů mám víc. Třeba časem udělat státnici z čínštiny. Prozatím vím dobře, jsem pořád na začátku cesty. Teprve čas ukáže, co se podaří a co ne.“

Když jsme rozhovor skončili, usedl Petr Bazala ke klavíru. Děti i s paní učitelkou se rozesadily kolem. Zazněly čisté a jasné tóny. Děti zpívaly koledy. Vždyť už klepaly na dveře Vánoce – čas splněných přání, těch malých i těch velkých.

Dílo

Tuto novou kapitolu otevřeme povídáním o inspiračních zdrojích našeho skladatele a vůbec jak se Petr na proces tvorby dívá, co pro něj znamená. Poté bude následovat výběr několika děl, které jsou zde popsány detailnějším způsobem, včetně rozboru a nahrávky na druhém příloženém CD. Pokud čtenáře zaujme některá ze skladeb, může si ji poslechnout a v případě zájmu se zkontaktovat s autorem, požádat o notový materiál a získat tak možnosti provedení svých oblíbených skladeb na kulturních akcích. Rád bych touto cestou pomohl šíření a propagaci těchto skladeb, které jsou hudebně a obsahově velmi hodnotné a poděkoval tak Petrovi za jeho snahu a píli, které vynaložil při vzniku tohoto dosavadního díla.

Inspirační zdroje

Je několik způsobů, jakými lze tvořit hudbu. Známe to ostatně i z příběhů světových skladatelů. Zápisník, notýsek, co chvilka to vytažení a zapsání si momentálního stavu mysli, či náznaku melodie, tématu, námětu. Jiní zase pečlivě vyčleňují x hodin ze svého dne pravidelné a soustředěné kompoziční práci. Petr hovoří o dvojím způsobu tvorby. „Tahání z hlavy“ a „dar shůry“ v podobě seslání myšlenky od vyšší moci, která je najednou v hlavě a tvorba jde jak kdyby najednou sama. První způsob člověka podněcuje k aktivitě, brousí mu jeho schopnost se soustředit, přemýšlet nad hudbou a udržovat se v kondici. Sem patří i zajímavé momenty tvorby, jakými jsou například moment, kdy vydavatel zavolá a řekne: „je to všechno bezvadné, ale potřebuju ještě tak tři stránky a pošlete mi to do hodiny.“ I s takovými situacemi se Petr popasoval, přesto, že říká, že skladba vznikla pod psychickým nátlakem, tak na její kvalitě se to nepodepsalo. Nebo první zapojení elektrické klávesnice k počítači, která potom zapisuje noty při hraní. Petr ji prvně zkoušel, tak zahrál improvizaci a hle, skladba byla natolik zajímavá, že ji doplnil o několik taktů a byla hotová. Psaní na objednávku, také téma. Když byl Petr požádán o napsání skladby pro klavírní soutěž, měl určitý čas na předběžný výsledek, ale podařilo se to, co popisuje ve druhém bodu, a sice že přišla myšlenka shora, téma, které bylo v podstatě od začátku dáno. V kombinaci se svým zápalem a nadšením pro věc mohl celý úkol zvládnout za čtvrtinu doby, než měl původně stanovené. Ve tvorbě pro děti Petra často vedou charakteristické názvy skladeb a možnost, zasadit do nich příběh. Společně se potom mohou na toto téma bavit a hledat nejlepší možnosti provedení. Děti potom tato práce chytí, protože je jim tento svět her a příběhů velice blízký. Někdy se podaří získat zajímavou inspiraci díky náhodné chybě, novému souzvuku, či podivnému rytmu.

Dílo

- Vydal dva sešity skladeb pro klavír:
  - **SKLADBY PRO KLAVÍR I.** – noty zahrnují tyto skladby: Preludium I, Preludium II, Preludium III, Romance pro klavír, Malá etuda (lze hrát i na cimbál) Valčík pro akordeon a klavír, Bystřina, Jaro, Nocturno I., Koncertní etuda G dur, Preludium pro levou ruku.
  - **SKLADBY PRO KLAVÍR II.** – skladby: Malá etuda I, Starý příběh, Malá etuda II, Malá etuda III, Tiché preludium, Krůček po krůčku, Ztišení, Kamzík, Rozpustilá nálada, Toccata (Sbíječka), Bagr, Ticho pro violoncello a klavír, Vlnky, Dáreček z lásky, Na procházce.
  - **SKLADBY PRO KLAVÍR III.** - Swing pro děti, Noturno pro levou ruku, Vlny, Vlák InterCity, Včelka, Elegie, Sedmikráska, Radostná – Hana Korbášová, Toccatina, Padající ostinato.
  - **MÁJOVÁ ROMANCE** vydáno spolu s orientační nahrávkou na cd
  - **BESKYDSKÝ TANEC** (napsáno pro 11. ročník klavírní soutěže per quattro mani jako povinná skladba pro třetí kategorii.
- **FRENCH WALTZ** pro akordeon
- **BYSTRŮINA** pro klavír – vydala zvuková knihovna pro nevidomé a slabozraké Karla Emanuela Macana v Praze v bodovém notopise.
- **ZASNĚNÝ KLAVÍR** vydáno na cd s názvem Trblievanie nehy vydavatelství Janig.

DALŠÍ SKLADBY:

▪ **Pro akordeon:**

French Valse (vydalo Rondo)
Valse Montmartre
Valse Cabaret
Eiffel Valse
Polka veselá
Krásný den
Arabský tanec
Chrám
La Valse David
La Paris

▪ **Pro klavír:**

Variace cis moll pro klavír
Televizní fuga
Rozjímání
Toccatissimo
3D
Vrabci a čertík
Souznění
Čínská parafráze
Vlny

Můj Mozart

Klavír pokračování:

Vzpomínka na Bedřicha Smetanu

Koncertní valčík Es-Dur

Koncertní etuda C dur

Sen

Sakura

Preludium e moll

Preludia pro 6 rukou – G dur, fis moll, d moll,

E dur, F dur, g moll, A dur, F dur

▪ Pro cimbál:

Scherzo pro cimbál a klavír

▪ Trio

Trio pro violoncello, klavír a flétnu

▪ 3 miniatury pro klavír a komorní orchestr

▪ Úprava písně Vyletěla holubička pro sbor, cimbál, klavír a orchestr

▪ Úprava lidových písní pro zpěv a klavír (sbor)

Hastrmánek, Rybička maličká, Žabička zelená.

▪ Varhanní preludium d moll

▪ Píseň Život můj – hudba P. Bazala, text Hana Korbášová

▪ Kytarové preludium a moll

▪ Koncert pro klavír a vysavač

▪ Koncert pro klavír, akordeon a orchestr

▪ Melodie pro dva akordeony

Chystá také vydání dvou CD:

CD1 je spíše relaxační, vytváří imaginární příběhy, pojednává o lásce, mezilidských vztazích, toleranci, míru a přátelství. Pravděpodobné sestavení skladeb:

Podzimní stýskání /kytara/	Neodcházej /smyčce/
Rozjímání 1 /kytara/	Touha po lásce /smyčce/
Rozjímání 2 /kytara/	Neopouštěj mě /smyčce/
Najdu Tě? /kytara/	Neopustím Tě /smyčce/
Zamrzlá studánka /kytara/	Večerní ztišení /smyčce/
Španělská elegie /kytara/	Naděje 1 /smyčce/
Kapky rosy /vibrafon/	Naděje 2 /smyčce/
Skleněná harfa /vibrafon/	Naděje 3 /smyčce/
Okno do Tvé duše /Vibrafon/	Naděje 4 /smyčce/
Vodní hladina /Vibrafon 2/	Objetí /orchestr/
Jarní probuzení 1,2 /smyčce/	Klidná mysl /orchestr/
Jarní květy /smyčce/	Veselá chvílka /smyčce/
Jarní meditace /smyčce/	Život je krásný /smyčce/

CD2 obsahuje spíše poslechovou hudbu. Pravděpodobné sestavení skladeb:

▪ Sbory lásky 1, 2	Bouře
Síla pravdy	Prelude e-moll
Valse France	Prelude d-.moll
Chrám	Neklidný den
Valse Cabaret	Chopinovo zastavení
Polka C-Dur	Sen
Valse Eiffel	Radostná /Hana Korbášová/
Valse Mon Martre	Vzpomínka na M. Ravela
Čínská píseň	Koncertní valčík pro klavír
Čínská parafráze	
Láska 1, 2	

Život můj

Píseň, která nabízí hluboký duchovní pohled člověka na svůj život, na druhé lidi, které v něm může potkat a sdílet s nimi radost a krásu. Ta vychází zevnitř, není závislá na materiálním úspěchu, společenském zařazení, či ocenění. Pochází z dobra a je dlouhotrvající, zakořeněná hluboko v srdci. Při poslechu této písně si vždy uvědomím jednak své hodnoty v životě, potvrdím si, jakým směrem vlastně toužím jít a zároveň si vzpomenu na Petra, který této myšlence dal svou jedinečnou hudební podobu. Hudbou, která je blízká, přátelská, má moc člověka ohromit, ale dává mu zároveň prostor, aby si mohl prožít svůj příběh. Využívá v ní bohatých akordových vztahů, modulací, nečekaných přechodů a vyústění. Bohatá rytmika, střídající duolové a triolové metrum, podpořená také o složku bicích vtiskává skladbě opravdový pulz. A nad tímto vším se klene prostý, moudrý a hluboký text. Hodně prozradí toto dílo o svých autorech, v momentě, kdy člověk píše o životě a jeho vnímání, jak kdyby se pouštěl na tenký led, odchází s kůží na trh. Velmi si tohoto díla cením, pro tento fakt i pro to, že je vlastně určitou zpovědí autorů, a jejího interpreta vlastně také.

Život můj, jak pole lán,
vstoupí v něj, ten kdo je zván,
však už dlouho bez milosti
samotu mou samou hostí.

I když jsem sám, zcela vám vydán
srdce mé hoří touhou, s vámi být chvíli pouhou,
vaší krásu ať už zřím
zrakem svým duchovním.

Chci sbohem dát všem obavám,
chci naslouchat vašim představám,
hlasem vnitřním dát se vést,
život náš ať může kvést.

K lásce zve nás Pán,
s námi má svůj plán,
naši pouť ať spojí víra
nadějí nás podepírá.

K lásce zve nás Pán,
s námi má svůj plán,
dveře jedny když zavírá
deset jiných otevírá..

K lásce zve nás Pán,
s námi má svůj plán.

Skladba začíná velmi zajímavým devítitaktovým intrem, kde prvních sedm taktů obsahuje duoly a citaci melodie, postupně přejde v triolové dvoutaktí, které již hraje osamocení klavír. Nastupuje zpěv se svou první slokou a osmitaktovou frází, obohacenou o dva další harmonické takty a velmi hezký spoj H7 – Es. Ve druhé sloce se přidávají bicí, aby podpořily gradující ráz písně. V desátém taktu již nastane anticipovaný harmonický modulační spoj H7 E a skladba se posouvá o půl tón směrem vzhůru. Zde nás také osloví větší šířka v projevu, do popředí se dostávají na úkor triol dlouhé držené spoje, které umocňují pocit prostoru a svobody. Třetí sloka také ve svém závěru posouvá hlas do vyšších poloh, podtrhuje tím rozdílnost od předchozích dvou provedení a v modulaci, která vede z E dur přes Es7 do As dur, ústí v závěrečné provedení dvou veršů obohacené o harmonické vokály. Můžeme jej cítit jako refrén a zároveň srdce samotné písně.

Text: Hana Korbášová

Hudba: Petr Bazala

Zpěv: Radek Žalud

Rozsah partitury 7 stran, durata 3,20.

Život můj

Petr Bazala - hudba
Hana Korbášová - text

The musical score is presented in three systems. The first system shows the Bass and Piano parts. The second system includes the Bass, Piano, and Voice parts with the lyrics: "Život v ot můj jak po le lan vsou pí vněj." The third system continues with the Bass, Piano, and Voice parts and the lyrics: "ten, kdo je zván, však už dlou ho bez mi los ti". The score includes various musical notations such as triplets, dynamics (mf), and rests.

Koncert pro vysavač a klavír

A přichází již zmiňovaný, unikátní Petrův humor. Jak jinak si vysvětlit tento počín? Petr původně žertoval na klavírním festivalu v Opavě, že příště doveze koncert pro vysavač a klavír, pořadatelé ho však vzali za slovo, že se velmi těší a Petrovi časem nezbývalo, než se opravdu do tohoto díla pustit. A zhostil se tohoto úkolu s noblesou sobě vlastní. Když jsem poprvé slyšel tuto skladbu, mnohonásobně převýšila mé očekávání. Jednak tím, že oba protagonisté, klavírista a - teď přemýšlím, jak nazvat kolegu - „vysáváčista“?!, jakým způsobem oba fungují jako tým. Jejich vzájemná rytmická i dialogová provázanost je zde velmi důmyslně promyšlena a velmi pozvedá úroveň celého díla. Stejně tak jako široká škála možností, kterými se hráč s vysavačem prezentuje. Petr objevil a zapojil do akce množství prvků, jakými jsou vytahování šňůry, hra na kovovou tyč, dušení sacího tlaku trubice, práce s výkonem stroje a jeho zvukové využití v kombinaci se zvukovými plochami klavíru, a v neposlední řadě také vizuální zpracování samotného vysávání, které přesně zapadá do rytmu.

Vůbec zásadním prvkem je v tomto případě volba správného nástroje. Je zde velmi doporučeno vybrat si vysavač s možnou regulací výkonu, pro možnost plného, barevného využití. A ideálně pak také s vroubkovanou trubicí, neboť na ni lze hrát paličkou glissanda. Podívejme se nyní na několik zajímavých poznámek a instrukcí přímo z partitury:

Postupně vytahujte šňůru z vysavače na druhou dobu jedním tahem opakovaně. Tento krok opakujte 8x. Rytmezujte na kovovou tyč pomocí paličky od trianglu. Zapněte vysavač na nejnižší výkon a po dobu 4 taktů jej plynule zvyšujte po půltónech. Během těchto tří taktů nastavte vysavač na střední výkon. Na každou notu krátce zaduste trubicí. Tiše nasadte hubici na vysavač. Každou čtvrtovou notu střídějte směr vysávání dopředu a dozadu. Plynulou regulací si nastavte vrchní tón melodie sola. Solo zahrajte pomocí regulace výkonu vrchní melodie. Pokud to vysavač umožní, může jej zahrát v jiné blízké tónině. Spodní tóny ťukejte prsty na vysavač. Pokud nemáte regulaci výkonu, nechte vysavač zapnutý a tukejte rytmus do trubice. Jestliže máte vroubkovanou trubicí, na první dobu vždy přejeďte po trubicí jako po valše. Druhou notu ťukněte a další dvě osminy můžete případně ťuknout do těla vysavače. Protože se tento rytmus opakuje 4x, můžete jej ve třetím a čtvrtém případě hrát v obráceném pořadí. Zatáhněte šňůru najednou do vysavače. Klavír hraje pomaleji, aby poskytl čas na navinutí šňůry do vysavače.

Je tedy vidět, že se hráč při obsluze vysavače opravdu nenudí. Je zapotřebí vzájemné empatie a poslechu, představě o celku, podobně, jako je tomu i v jiných komorních dílech. Nesmíme opomenout podívat se blíže také na part klavíru. Jako v několika jiných dílech se ani zde nedá nevyšimnout Petrova zjevného obdivu k Sergeji Rachmaninovovi. Jeho kompoziční styl i citace někdy posluchači připomenou tohoto hudebního velikána, zde, když se Petr snaží o vystavění monumentální, závažné situace, zaznívají v klavíru velké akordy, podobně, jako je tomu například ve slavném preludiu cis moll. Klavír zahajuje skladbu celými notami v largu, postupně diminuje do půlových hodnot, přidává se vysavač se svou rytmikou, klavír hraje náznak harmonické stupnice a dále ji rozvíjí do melodického úryvku. Přichází další gradace přes akordy c moll, des moll, D dur, Es dur, Es+, As dur, G dur, Es7, F dim7, vysavač již mezitím zvýšil svůj výkon a přicházejí sestupné oktávy v púltonech levé ruky klavíru. V nich skladba graduje ke svému finálnímu vrcholu ve třech f. Zde jsou použity clustery v obou rukou. Následuje kadence ve vysavači, ta je buď rytmická, či melodická, závisí to na tom, zda je přítomna možnost regulace výkonu a tudíž její využití ve tvorbě vyššího a nižšího zvuku. Klavír potom sám zakončuje skladbu v utichající, pozvolné melodii rytmicky vzdáleně připomínající píseň Halí belí.

Rozsah partitury 5 stran, durata 3,30 min.

Koncert pro klavír a vysavač
Largo Petr Bazala

Piano *pp* *con Ped* *p*

Vysavač **OFF** *Lento* *mf* *f*

Před začátkem skladby sundejte hubici od vysavače. Postupně vytahujte šňůru z vysavače na druhou dobu jedním tahem opakovaně. Tento krok opakujte 8x.

Rytmizujte na kovovou tyč pomocí paličky od trianglu

Zapojte vysavač do sítě

petr@bazala

Romantické trio

pro flétnu, violoncello a klavír

Příjemné trio s jednoduchou formou A(a,a)B(b)A(a,a coda), je ve své podstatě tesknou písní. Klavír zde víceméně doprovází a oba nástroje přednášejí melodii, vytvářejí protihlasy a vzájemně se doplňují. Tónina g moll, první část je doprovázena harmonickým pohybem šestnáctinových not, dvakrát zaznívá téma písně. Oproti tomu díl B je velkorysejší, klavír přechází v široké akordy, možná se někomu vybaví situace z Čajkovského klavírního koncertu, jen akordy Des dur vystřídaly pro změnu akordy B dur. Solo nástroje se také rozsvítí do dur, aby přinesly optimismus do jinak tesklivé nálady. Přes mimotonální dominantu se dostaneme po chvíli zase do oné reality skladby. Téma nyní pro změnu začínají oba nástroje v unisonu. V závěrečné codě spolu chvíli přemítají náznak dur tóniny s původní mollovou, jak kdyby závěrečný otazník? Závěr však již pevně patří g moll, která skladbu zakončuje. Rozsah partitury 10 stran, doba trvání durata 2,30 minuty.

Romance pro trio

Petr Bazala

The image shows a musical score for a piece titled "Romance pro trio" by Petr Bazala. The score is for three instruments: Flute (Fl.), Contrabass (Cb.), and Piano (Pno.). The tempo is marked "Moderato". The key signature is G minor (one flat). The time signature is common time (C). The score is divided into two systems. The first system shows the Flute and Contrabass parts, both starting with a whole note rest followed by a half note melody. The Piano part starts with a sixteenth-note accompaniment. The second system shows the Flute and Contrabass parts playing a melody in unison, while the Piano part continues with its accompaniment. The score includes dynamic markings such as *mp* and *p*, and performance instructions like "con Ped." and "rit.". The piece concludes with a coda.

Májová romance pro klavír a orchestr

Skladbu zahajuje klavír vstupem ve forte a con fuoco, nejprve zahřmí paralelní oktávy a vystřídá je akordový výjezd již v poněkud smířlivější náladě a podpořený dlouhou prodlevou v orchestru. Orchestr hraje grave, velmi ponuře v dlouhých vázaných hodnotách popisuje zakaboněnou atmosféru. Jakoby stříhem se objeví allegretto, které přináší osvěžení, klavír hraje v drobných šestnáctinových koloraturách, melodii v horním hlase, tvoří ji převážně celé tóny a půltóny. V dialogu s orchestrem, sestupných terciích, se následně situace vyvíjí a orchestr přejímá dříve anticipované téma klavíru, aby ten mohl doplnit melodii o dvojhmatové figurace. Po dílčím vrcholu již kráčejí klavír s orchestrem společně, smířeně a v roztoužené náladě. Klavír hraje harmonické akordy v šestnáctinových hodnotách. Toto téma je následně modifikováno a zazní ještě několikrát ve variačním principu. Klavír opouští šestnáctiny a dostává se do triol, což dává tématu větší šířku a naposledy zaznívá již v dlouhých doprovázených čtvrtových hodnotách. V závěru dochází ke zklidnění a opojnému vydechnutí, dynamika odchází a klavír hraje svůj závěrečný výstup.

Několik poznámek autora:

Májová romance pro klavír a smyčcový orchestr je určena pro žáky ZUŠ, případně začínající studenty konzervatoří.

Mým přáním bylo, aby si žák I. stupně ZUŠ zahrál s orchestrem. Klavírní part odpovídá náročnosti 7. ročníku I. cyklu ZUŠ. Jedná se o malý jednovětý klavírní „koncertík“.

Pod touto skladbou si můžete představovat:

Brilantní oktávy zahájí ještě syrovou atmosféru dubnového počasí. Část Grave ještě nepropouští sluneční paprsky, ale ponechává nad námi mlhu a šero.

10. taktem přichází na scénu jarní deštík, který postupně sílí. 27. takt rozjasní oblohu a začíná část krásných májových dnů. Celá skladba končí myšlenkou: květen - lásky čas.

Některé pasáže u I. a II. houslí mohou méně zdatní interpreti hrát o oktávu níže.

Poznámky k interpretaci:

Úvodní oktávy zahrajte prosím brilantně.

Části Allegretto nehrajte příliš rychle.

Koncert vrcholí od 50. taktu. Tuto část hrajte proto mohutně.

Rozsah partitury 12 stran, durata 3,20 minut.

Beskydský tanec pro čtyřruční klavír

Vznikl pro soutěž Per quattro mani a byl povinnou součástí programu pro třetí kategorii. Jeho tanečnost je zde umocněna lidovým charakterem tématu, které se z pomalejšího tempa postupně proskotačí až k závěrečnému prestu. Skladbu otevírá spodní hráč citací tématu, které je harmonicky prokreslenější, než tomu bude v dalším průběhu skladby. Společně potom zahrají téma oba hráči, zde už můžeme vidět rozšíření hlavní osmitaktové myšlenky o další čtyři takty a první část se uzavře závěrečnou citací tématu tentokrát o oktávu výše v horním hlase. Přichází krásná střední část, která je melodická, barevná, zklidňuje taneční charakter ve svých dlouhých legatových plochách podpořených o protimelodické postupy a průtahy ve spodním hlase. Tonalita se vyjasňuje z původní a moll do A dur. Horní hlas vede synkopické téma a bas jej podporuje o zajímavé harmonické obraty, např. mollovou subdominantu, mimotonální dominantu na 6. stupni apod. Celá tato část končí v pianissimu. Následuje pětiktávková spojka, která nám nabízí téma s kadencí. Před hráči stojí rozhodnutí, zda si probíhající tercie v celém rozsahu předají, či je zahraje všechny jeden hráč. Obě možnosti mají své přednosti i zápory. Skladba nám po tomto momentě vygraduje do závěrečného stupnicového výjezdu a téma zaznívá naposledy, v prestu a fortissimo.

Autor k tanci napsal několik poznámek:

Název Beskydský tanec je podle místa vzniku skladby, nikoli podle jejího charakteru.

Připomínky pro interprety:

Začátek skladby hrajte volně a prostě. Je více možností, jakými se různá místa dají rozložit do obou rukou. Například, v piano *Primo* smíte od 9. taktu hrát hlavní téma z části jednou rukou v terciích, protože v dalších místech jej hrajete i v terciích oběma rukama v protipohybu. Proto jsem v této skladbě netiskl prstoklady. Od 29. taktu mírně zdůrazněte v partu *Secondo* podtržené noty v pravé ruce. Vznikne tím zajímavá melodie, která bude doplňovat vedlejší téma hráče *Primo*. Technická místa v taktech 65 až 68 může hrát jeden zdatnější pianista /*Secondo*/. Tím se vyhnete problémům se souhrou. Malé noty napomohou k lepší orientaci v zápise. Poslední část od taktu 69 musí znít živě a svižně.

Rozsah partitury 6 stran, durata 2,30 minuty.

Vyletěla holubička

pro dětský sbor, orchestr, cimbál a klavír

Krásná a milá skladba v lidovém tónu, s pestrým variačním přístupem a možností vyžití se pro hráče u cimbálu, který v průběhu skladby zažije řadu kadencí a efektních vstupů. Klavír hraje v závěru akordové postupy, aby podpořil gradační ráz skladby. Komorní orchestr zde neplní roli pouhého doprovodu zpěvu, jak by se na první dojem mohlo zdát, ale ve variačních principech vytváří také hlavní dějovou linii, kterou pak naopak svými vokály dokresluje sbor. Ten je zde zastoupen ve třech hlasech. Skladbu začíná svou solo předehrou cimbál a bude pokračovat i v prvním nástupu 1. sloky sboru spolu s violou. Tempo a vyznění je zde klidné. Ve druhé sloce se postupně ke sboru, který zpívá v jednohlasu vokály, a výše zmíněným nástrojům přidá v širším zastoupení také orchestr. Krásné protihlasy zde vytváří především viola. Ta se stane ústředním nástrojem i pro sloku třetí, neboť zde zůstává samotná se zpěvem. Zpěv se doplňuje ve dvojhlasě, vytváří dokonalé konsonance a protihlasy. Následuje velká cimbálová kadence. Po efektním vstupu na dominantě zazní košaté téma, které ovšem rozsekne všechna předchozí tempa, jakými byly largo, adagio, lento a andante, a nastupuje pěkně svěže v allegru. Kombinací melodiky a virtuózních pasáží nám připomene krásu naší lidové písně, coby národního bohatství, nechybí citace v mollové tónině, posuny v terciových vztazích a těsně před nástupem tutti orchestru i sboru skok z mollové citace do durové, tak jak to známe od českých skladatelů Smetany, Dvořáka a dalších. Slavnostní závěr je posazen ve vokálu nejprve o něco pomaleji, aby vynikla šíře zpěvu a naposledy již v plném zaznění, o půltón výše, s klavírem a všechny ostatními nástroji, v allegru. Rozsah partitury 16 stran, durata 3 min.

Vyletěla holubička
/pro dětský sbor, orchestr, cimbál a klavír/

upravil
Petr Buzala

The image shows a page of a musical score for the piece 'Vyletěla holubička'. The score is arranged for Soprano 1, Soprano 2, Soprano 3, Dulcimer, Violin I & II, Viola, Violoncello, Contrabass, and Piano. The tempo markings are Adagio and Largo. The lyrics are 'Vy - le - tě - la ho - lu - bi - č - ka, Vy - le - tě - la ho - lu - bi - č - ka, Vy - le - tě - la'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like *mp*, *mf*, and *legato*.

Skladby pro klavír I.

Pieces for piano I.

1/ Preludium 1- Sladba řeší problém skoků v levé ruce. Co se týče prožitku skladby, nechť je hrána s velkým citem.

2/ Preludium 2- Zde používám na začátku sekvence. 2. díl skladby slouží k procvičení tečkovaného rytmu a artikulace mnoha druhů.

3/ Preludium 3- Zde se žák učí rytmickou nezávislost obou rukou. V obou rukách probíhá stejný rytmus s rozdílem, že pravá ruka jej hraje obráceně. V taktech 17-24 může dítě s malou rukou vynechat v pravé ruce spodní tón akordu.

4/ Romance pro klavír- V této skladbě kladu velký důraz na emoční prožitek. Je třeba, aby interpret vyjádřil smutek a stesk. Levá ruka nesmí dynamicky narušovat melodii pravé ruky. To zvláště platí u začátku skladby, kde levá ruka hraje vyšší noty než pravá.

5/ Malá etuda- Skladba slouží k procvičení překládání levé ruky. Věnujte zvýšenou pozornost melodii v osminových notách.

6/ Bystřina- Je velmi důležité pečlivě vypracovat melodii v levé ruce. Skladbu věnuji svému vynikajícímu žákovi Vojtěchu Poláškovu.

7/ Jaro- Přírazy v levé ruce je třeba hrát současně se stiskem pedálu a ten podržet do označení konce pedálu. Vlastně by měl zaznít „téměř“ současně s první osminovou notou v levé ruce. Skladba by měla připomínat šumění stromů.

8/ Nocturne 1- V taktech 21 a 23 může interpret zvolit libovolnou kombinaci rukou při hře akordických rozkladů. Od taktu 29 dbejte na kvalitu melodie v pravé ruce, která plyne v basovém klíči pod levou rukou. Je důležité od tohoto místa dohrát skladbu velmi něžně.

Tuto skladbu ze srdce věnuji Haničce Korbášové.

9/ Koncertní etuda G-Dur- Některé akordy a decimy v levé ruce se mohou hrát *arpeggio*.

10/ Preludium pro levou ruku- Skladba slouží k procvičení těžších rozkladů v levé ruce, vyžaduje velké rozpětí ruky, a proto raději zvolte volnější tempo. Je možno hrát *non legato*. 7. takt je rytmicky komplikovaný. Levá ruka hraje 16 šestnáctinových not, proti ní pravá ruka sextolu ve

čtvrtových hodnotách. Dynamická kompozice vyžaduje vystupňování melodie k vrcholu *fff* v devátém taktu.

Skladby pro klavír II.

Pieces for piano II.

Sešit skladeb je koncipován od nejsnažších skladeb hratelných již od prvních ročníků I. cyklu na ZUŠ až po nejobtížnější, které je možno použít pro absolventské vystoupení.

1-3/ 3 etudy- Patří mezi nejsnadnější skladbičky. Tempa závisí na technických možnostech žáka.

4/ Tiché preludium- Skladba klidného charakteru. Melodie v levé ruce by měla znít velmi jemně. V této kompozici můžete hrát rubato.

5/ Krůček po krůčku- Vrchní hlas pravé ruky má znít vázaně a jemně. Melodická linie graduje od taktu 5 a vrcholí v 11. taktu.

6/ Na procházce- Skladbu hrajte v klidném tempu. Dynamika středního dílu odpovídá emočnímu prožitku dítěte.

7/ Ztišení- Skladba meditativního charakteru. Věnujte zvýšenou pozornost melodii v levé ruce /od taktu 29/. Měla by připomínat zvuk violoncella.

8/ Kamzík- Virtuózní kousek. Vyžaduje technickou zdatnost brilantního úhozu.

9/ Rozpustilá nálada- Slouží k procvičení akordické hry v kontrastu s citlivě vypracovanou melodií ve středním díle. V taktech 17 a 21 lze rozdělit noty do obou rukou i jiným způsobem.

10/ Toccata /Sbíječka/- Nejobtížnější skladba tohoto sešitu. Měla by připomínat zvuk sbíječky. Pozor na kvalitu zvuku. Takty 5 a 6 můžete hrát případně stejně jako takty 19 a 20. V taktech 32-34 můžete hrát v levé ruce černé klávesy 2. a 3. prstem současně.

11/ Bagr- Jedná se o skladbu s mimohudebním příběhem. Začátek skladby hrajte velmi vtipně. První dva takty musí znít velmi těžkopádně. Příběh začíná, že říční bagr jede kopat jámu /takty 1-18/. Poté začíná chystat lžíci na nabírání hlíny /takty 19-22/. Následně začne nabírat hlínu /takty 23-27/. Zde můžete poněkud zrychlovat. vysypání hlíny na jiné místo /takty 28-34/ je třeba hrát velmi rychle a nakonec zpomalit do zastavení. Od taktu 35 se celá epizoda opakuje. Náhle se ale bagr začne bořit do bahna /zde se hudba zpomaluje/, až se do něj nakonec převrátí /takty 52-55/.

12/ Starý příběh- Je hratelný od 3. ročníku. Každý si může představit svůj příběh. Věnujte velkou pozornost krásnému zvuku.

13/ Ticho- Jedná se o drobnou skladbu pro violoncello s doprovodem klavíru. Skladba musí působit klidně a jemně. Doporučuji pomalejší tempo a zpěvnou melodii.

14/ Vlínky- Drobná skladba, která dává prostor interpretovi u tempa, které zvolí podle technických možností. Výhodou skladby je, že zní pěkně jak v pomalejším, tak i v rychlém tempu. Dbejte na melodické tóny v pravé ruce.

15/ Dáreček z lásky- Dítě může ve svém podání tímto hudebním kouskem obdarovat své rodiče nebo kamarády. Musí hrát velmi procítěně a pomaleji. Jako autor akceptuji i menší agogické odchylky.

Skladby pro klavír III.

Pieces for piano III.

Tento nový sešit nabízí 11 skladeb pro klavír. Jednu z nich „Radostná“ vytvořila přítelkyně Hanička Korbášová a zařadil jsem ji sem jako bonus.

Mým přáním je, aby vás skladby potěšily a abyste je rádi hráli.

Sedmikráska

Patří mezi nejlehčí skladby. Na začátku skladby nepíší prstoklady záměrně. Je zde více možností způsobu hry.

Takty 10 a 11 hrajte v levé ruce velmi jemně a melodicky.

Toccatina

Patří mezi instruktivní kompozice, která však končí jako velká koncertní skladba. To byl úmysl, aby pobavil žáka a aby si připadal jako velký pianista. Jedná se o malý hudební žert. Slouží k procvičení akordů v pravé ruce.

Včelka

Tuto skladbu jsem původně napsal k tanci. Jedná se o technicky náročnější skladbu. Hrajte ji velmi lehce.

Vlny

Tato skladba je nejnáročnější z celého sešitu. Je však velmi zajímavá svou melodií a brilantností. Chromatická stupnice v taktu 33 se z pomalejšího tempa postupně zrychlí do virtuózního a pak v 34. taktu se zpomalí. Poslední osminové noty 34. taktu v pravé ruce můžete dle libosti hrát lehce a ve staccatu.

Elegie

Tato skladba se vyznačuje smutnou melodií. Věnujte jí prosím pozornost, aby vynikala nad doprovodem. 2. část působí optimisticky a 3. část nastupuje opět se svou smutnou melodií. Skladba končí v dur a to přináší opět radost.

Swing pro děti

Tento kousek jsem zkomponoval pro svou 6 letou žákyni Anežku Sýkorovou. Jedná se o lehký kousek pro potěšení.

Radostná

Tato skladba byla původně napsána pro sólový klavír. Pokud vrchní melodii hrají housle, v klavírním partu hrajeme pouze rozklady a tuto melodii vynecháme. Basové tóny může hrát violoncello.

Žabka

Skladbička vypráví příběh malé žabky, která se na začátku něčeho lekne a pak se opatrně rozhlíží. Poté radostí skáče. Najednou se kolem ní vše točí a zase se rozhlíží. A nakonec je plná radosti, skáče a míří ke břehu jezera a postupně odskáče do vody.

Vlak InterCity

Jako bych stál u kolejí a projížděl kolem mne vlak. Tuto skladbu interpretujte brilantně. Takty 19 a 20 můžete zahrát poněkud těžkopádně, avšak energicky. Měly by znázornit vlak, který je u nás nejbliže.

Padající ostinato

Možná vás překvapí název, ale jedná se o figuru v levé ruce, která se hraje celou skladbu stejně a na poslední straně začne chromaticky klesat do nejhlubších tónů. Pianista dostává příležitost se setkat se zajímavým rytmem, který se místy vyznačuje jazzovými prvky. Tento kousek jsem zkomponoval na soutěž pro svého žáka Jaroslava Brhela.

Nocturno pro levou ruku

U této skladby hrajte melodii s velkým citem. Takty 10 až 19 můžete hrát poněkud neklidně. Při nástupu hlavní melodie ve 2. hlase můžete použít levý pedál.

Koncert pro klavír a orchestr

Je jednou z nejčerstvějších skladeb. Měl jsem možnost být u toho, když Petr pracoval a dotahoval jednotlivé části, viděl jsem jeho nadšení a entuziasmus. Z koncertu sálá velmi příjemná atmosféra. A jsem tomu moc rád, že se Petrovi podařil. Vzpomínám, jak jsem uvažoval o tom, že Petr napsal hodně skladeb a že by bylo skvělé, kdyby se mu povedlo napsat také klavírní koncert. A toto přání na sebe nenechalo dlouho čekat. Skladba je dnes jednovětá a nahraná zatím pouze elektronicky. Přesto je do budoucna velká šance, že se Petr pokusí dílo rozšířit, podobně, jako například Robert Schumann se svým koncertem a moll a také, že se dočkáme brzy nastudování a provedení tohoto díla. Klasické složení orchestru je zde doplněno o akordeon, který dotváří jedinečnou atmosféru. Už jen když drží dlouhé prodlevy, tak ihned posluchač vycítí novou netradiční zvukovou kombinaci. Hraje i melodické fugato spolu s dalšími nástroji a také doplňuje děj o protihlasy. Celková stavba koncertu se opírá o dvě nosná témata. První je poměrně strašidelněji zbarvené, je to dáno volbou intervalů, které vytváří pocit jakési napjatosti a ostražitosti. Je to především malá sekunda s okamžitým vybočením z tóniny, kde při návratu zaznívá populární triton, tedy interval, který příliš zklidnění nenabízí. Druhé téma je oproti tomu klidné, zpěvné, lyrické a místy až nostalgické. Hraje ho celý orchestr ve slabší dynamice, představuji si, jak procházím pustou krajinou, jsem sám a promítám si svůj život. Někde v hloubi cítím místo, které mohlo být naplněno, ale nestalo se tak. Mísí se tu zvláštní pocit vyrovnanosti a nostalgie. Tyto dvě témata jsou posléze dále rozváděny, obměňovány a je na nich vytvořen celý příběh tohoto koncertu. Klavír se zde prezentuje způsobem, který je nám známý z děl koncertantního typu. Dokáže komunikovat s orchestrem a barevně podpořit v momentech, kdy sám nehraje melodii. Naopak v sólovém projevu využívá všech svých možností, pro úzkou komunikaci s posluchačem. Jemná motorická technika v dynamicky jemnějších plochách se střídá s mocnou akordovou hrou. Široká škála rytmů je zde bohatě zastoupena, a nechybí ani kadence, která je v romantickém pojetí, obdobně jako celý koncert. Opět zde můžeme zjevně zachytit ducha Sergeje Rachmaninova, který je autorovou velkou inspirací. Všiml jsem si však místa, které mi zase navodilo Francii a mistry, jakými byli Debussy a Ravel.

Podívejme se nyní na dílo v detailnějším rozboru.

Skladbu začínají violoncella, citují 4 takty tématu. Hned na to si zahraje poprvé také klavír ve svém pětiktovém vstupu. Následně pokračují spolu s orchestrem, kdy hlavní myšlenku hraje opět orchestr a klavír doplňuje o pestré harmonické spoje. Pravá ruka hraje vertikálně dvojhmaty, kdežto levá hraje horizontální řady, jedná se o moc hezký, zvukově prokomponovaný úsek. K němu se brzy přidá poprvé také akordeon, a právě v oněch zmiňovaných dlouze tažených tónech. Mám rád tuto část. Klavír s akordeonem spolu pokračují následně chvíli sami, klavír hraje barevné škály a do nich pokládá akordeon svou melodii. Přidává se také orchestr. Ve dvou závěrečných trojtaktích, kdy jedno je durové a druhé přináší nečekanou změnu do moll, se nám uzavírá první část. Nyní se v podstatě stříhem ocitáme v onom záhadném světě, místě bez slunce. Ještě více se tato atmosféra umocní v krátkém fugatu, které spolu hrají pouze flétna, akordeon a kontrabas. Přichází plocha pestrých škál klavíru podpořené melodií ve smyčcových nástrojích, nejprve pouze celly a následně i všemi ostatními. Druhé vedlejší téma je nadále variováno, objeví se rytmy trioly proti duolám, klavír zase hraje pro změnu v šestnáctinových hodnotách. Společně přivádí hudbu k prvnímu dílčímu vrcholu. Hudba se krásně otevře a rozprostře ve fortissimu svou náruč. Klavír hraje široké akordy a v pulzu dvě a tři slyším Rachmaninův odkaz. Následuje klavírní solo, které ještě není kadencí, ale tvoří jakýsi most k propojení sousedních částí. Vychází z variací a obměn v podstatě obou témat, bohatě rytmicky zdobených. Po jeho skončení nás přivítá opět vedlejší, posmutnělé téma i s fugatem tří nástrojů. Nyní je teprve prostor pro kadenci. Její zápis je, jak jinak, rozvrhnut do tří notových osnov. Cituje téma, nejprve v jednodušší verzi, potom se přidají bohatší koloratury a v závěru téma graduje ve velkém akordovém stylu. H moll, H dur, E dur, C7 - generál pauza – a vrchol koncertu v opojném provedení tutti orchestru a virtuózních klavírních akordů a pasáží. Klavír si v závěru ponechává právo na poslední slovo a jakoby se loučil, hraje melodii. Orchester se ještě snaží připomenout nejistotu prvního tématu, ale koncert končí radostně a smířeně.

Závěr

Závěrem bych rád děkoval. Díky této práci jsem prožil řadu výjimečných setkání s Petrem Bazalou. Natáčeli jsme rozhovory, poslouchali krásnou hudbu, mluvili o našich pohledech na interpretaci, na umění jako takové, sdíleli pocity a radost. Petr je člověk s velkým srdcem, nesmírně laskavý a obětavý. Cítím, že to samé dává jak do své interpretace, tak do tvorby a do výuky dětí. Jeho cílem je prožít v hudbě „setkání“, mír a pokoj. Nejednou své posluchače dojmul k slzám. Každý takový koncert či vystoupení je pro něj výjimečným darem, a možností sdílet s lidmi duchovní a jen ty nejlepší lidské hodnoty. Za to mu moc děkuji a přeji z celého srdce, aby ho neopustil jeho životní elán, radost a odhodlání, aby jeho dílo rostlo a aby jej děti, studenti a veřejnost přijímali s úctou a radostí.

Miroslav Míč

Použité prameny a literatura

Sobotka, R. *Život na oblaku*. Nakladatelství Tilia: Ostrava, 2007

Bazala, P. *Skladby pro klavír I*. Nakladatelství LYNX: Brno 2007

Bazala, P. *Skladby pro klavír II*. Nakladatelství LYNX: Brno 2010

Bazala, P. *Skladby pro klavír III*. Nakladatelství LYNX: Brno 2014

Bazala, P. *Májová romance* Nakladatelství LYNX: Brno 2014

Bazala, P. *Beskydský tanec* Nakladatelství LYNX: Brno 2015

Rozhovory pořázené s Petrem Bazalou

Reportéři ČT, televizní pořad

p.bazala@seznam.cz

facebook: Petr Bazala